

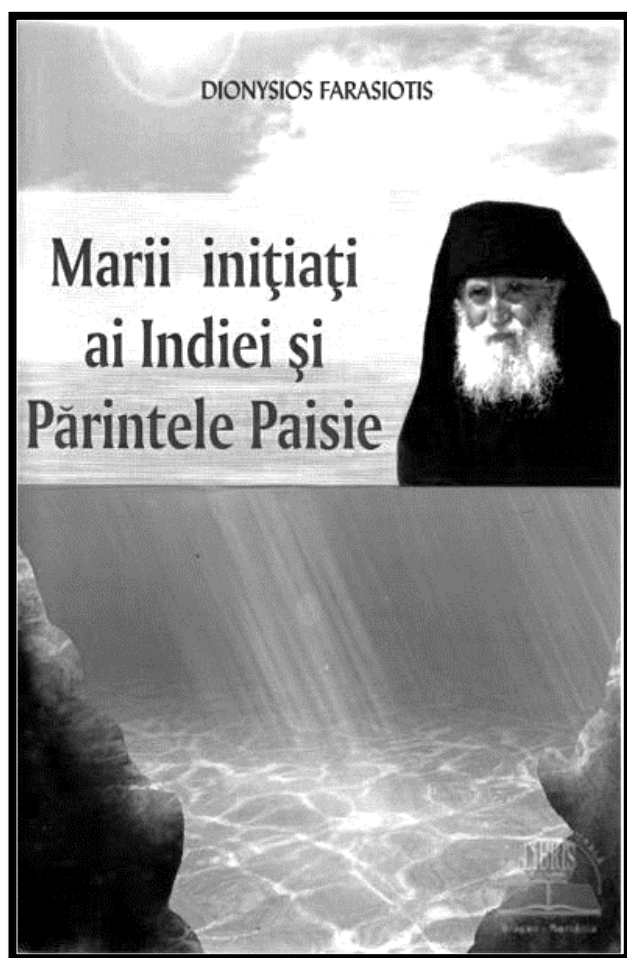
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Nimic nu este pierdut cât timp credința e în picioare,
cât sufletul nu abdică și capul se ridică din nou.*

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 231 / 26 noiembrie 2017

DYONYSIOS
FARASIOTIS

MARII INIȚIAȚI AI INDIEI ȘI
PĂRINTELE PAISIE

DE LA MOARTE LA VIAȚĂ

Mă socotesc pe mine însumi fericit pentru faptul de a fi cunoscut de-a lungul vieții oameni de seamă, precum bătrânul Paisie. Ei m-au ajutat foarte mult în drumul meu. Mi-au dăruit experiențe minunate și au răspuns în acest fel dificilelor întrebări cu care m-am luptat vreme de mulți ani: De ce există lumea? Există Dumnezeu? Cum trebuie să trăiesc? Cine sunt? În ce constă firea mea? Voi înceta să exist după moarte?...

Trăiam și mă mișcăm cufundat într-o taină. Lumea, viața, mi se revelau ca o uriașă taină... Dar cea mai intimă taină a mea eram eu însumi. Sinele meu... acest necunoscut. Îmi era pur și simplu cu neputință să trăiesc fără a dobândi răspunsuri la asemenea întrebări. În jurul meu, în societate, oamenii manifestau un acut dezinteres pentru acest tip de probleme. Viața societății se conformează unui program având la bază o serie de valori „economice”. Viața indivizilor se subordonează

aceluiași program. Viața mea era așadar inevitabil programată. Alții se gândiseră pentru mine, înaintea mea. Voi obține diploma de licență, îmi voi satisface stagiul militar, îmi voi procura un serviciu bun, mă voi căsători, voi avea copii, voi pleca în câteva excursii și vacanțe, voi ieși la pensie, voi muri... Proiectul era astfel finalizat... Dar care să fie rostul adevărat al tuturor acestor etape? În fond, care este sensul, scopul vieții?

Stereotipiile fiecărei zile sunt consternante: dis-de-dimineață pornim grăbit spre locul de muncă, unde petrecem opt ore de lucru care de obicei nu ne furnizează nici o satisfacție și ne absorb toată energia – apoi casă, mâncare, puțin somn de după-amiază, lânzezeala televizorului, fotbal, scenete umoristice, nelipsitele știri menite să ne spună ce ar trebui să ne intereseze și ce părere ar trebui să avem despre diverse chestiuni absolut secundare, apoi somnul... și iarăși de la capăt. Din când în când mai întâlnim și câte un prieten, mergem împreună la o tavernă, spunem un banc... Cine are mintea sau cutezanța de a pune măcar în discuție și probleme serioase?... Trece și această zi „fără nici o durere” și „în mod plăcut”, și astfel se scurge întreaga noastră viață. Acesta este tabloul activităților omului occidental contemporan.

Așa ceva n-am putut tolera. Mă exaspera gândul că într-un chip asemănător se va consuma și viața mea, fără să înțeleg ce mi ce întâmplă. Sufeream cumplit... Întregul cancer al societății, uriașa mulțime inertă și

obedientă, mă obligau să mă conformez și să-mi ignor întrebările, să renunț la strădania de a afla răspunsuri. Mă simțeam precum Sisif, prizonier al unui efort zadarnic... Încercam din răspuțeri să rezist, dar fără succes. Mă apropiam de prăbușire. Exact atunci l-am cunoscut pe bătrânul Paisie. Atunci au venit minunatele experiențe, darurile duhovnicești. Se spulbera astfel neștiința, și aflam răspunsurile îndelung căutate.

Am petrecut ani de zile bucuroși și fericiți în „singurătatea” mea. Purtam în suflet aceste daruri duhovnicești. Din când în când le scoteam din „vistieria” inimii, mă minunam și mă bucuram de ele... Ce-mi dăruise Dumnezeu! Încet-încet am început să mă gândesc și la ceilalți oameni...

Sursa: Dyonysios Farasiotis, *Marii inițiați ai Indiei și părintele Paisie*, Editura Egumenița

SFÂNTUL NIL ASCETUL

SECOLUL AL V-LEA

GÂNDURILE LA RUGĂCIUNE

La ceasul rugăciunii, memoria îți aduce închipuirile vechilor lucruri, sau grijile noi, sau persoana celui care te-a întristat. Deci, păzește-ți bine mintea, ca să nu-ți pună înaintea problemele ei.. Și să te îndemni continuu să conștientizezi înaintea cui te afli, pentru că este foarte firesc pentru minte să fie atrasă cu ușurință

de ținerea de minte a lucrurilor la ceasul rugăciunii.

Atenția minții care se ostenește să afle rugăciunea va aduce rugăciunea. Pentru că rugăciunea urmează ca nimic altceva atenției. Deci, să ne îngrijim cu râvnă să dobândim luarea-aminte.

Uneori, prin modul în care vei sta la rugăciune vei putea degrabă să te aduni și să te rogi bine, alteori te vei osteni mai mult, fără să-ți împlinești scopul. Aceasta se întâmplă, ca să cauți cu mai multă fierbințeală rugăciunea. Și după ce o vei primi, s-o ai ca pe o izbândă nedespărțită.

Să știi că sfinții îngeri ne îndeamnă la rugăciune, și stau împreună cu noi, și se bucură, și se roagă pentru noi. Deci, dacă ne arătăm nepăsători și primim gândurile pe care ni le aduc demonii, îi vom mânii mult pe îngeri. Pentru că în timp ce aceștia se luptă atât de mult, noi nici pentru noi înșine nu vrem să-L rugăm pe Dumnezeu, ci disprețuind slujirea lor, și părăsindu-L pe Domnul Dumnezeu lor, vorbim cu duhurile necurate.

Sursa: *Glasul Sfinților Părinți*, Editura Egumenița, 2008

SFÂNTUL IGNATIE BRIANCIANINOV

1807-1867

PRAVILA PERSONALĂ

Întunecimea nopții ascunde lucrurile de ochii iscoditori, liniștea tăcerii nu răspândește auzul. În

tăcere și în noapte omul se poate ruga mai cu luare-aminte. Domnul alegea pentru a Se ruga mai ales însingurarea și noaptea - le alegea cu scopul ca noi nu doar să ne supunem poruncii Lui privitoare la rugăciune, ci să și urmărim pildei Lui. Domnul, pentru El însuși, ar fi avut nevoie de rugăciune? Rămânând, ca om, cu noi pe pământ, El totodată, ca Dumnezeu, era nedespărțit de Tatăl și de Duhul, avea aceeași dumnezeiască Voie și stăpânire ca a lor.

Intră în camera ta și, încuind ușa ta, roagă-te Tatălui Tău Celui într-ascuns. Fie ca de rugăciunea ta să nu știe nici o stângă a ta - nici prietenul tău, nici ruda, nici însăși slava deșartă ce împreună-viețuiește cu inima ta și te ațâță să povestești cuiva despre nevoia ta în rugăciune, să dai ceva de înțeles cu privire la ea!

Încuie ușa chiliei tale de oamenii ce vin pentru vorbiri deșarte, ca să-ți răpească rugăciunea; închide ușa minții de gândurile străine, care se vor înfățișa ca să te tragă de la rugăciune; închide ușa inimii tale de simțirile păcătoase, care vor încerca să te tulbure și să te pângărească: și roagă-te. [...]

În timpul săvârșirii pravilei și a metaniilor nu trebuie deloc grabă; atât pravila cât și metaniile trebuie săvârșite cu cât mai multă negrabă și luare-aminte. Mai bine să citești mai puține rugăciuni și să faci mai puține metanii, însă cu luare-aminte, decât mult fără luare-aminte. Alege-ți pravila pe măsura puterilor tale. Ceea ce a spus Domnul despre sâmbătă, că ea e pentru om, nu omul pentru ea

(Mc. 2, 27), poate și trebuie să înțelegem cu privire la toate nevoițele evlavioase, printre care și pravila de rugăciune. Pravila de rugăciune e pentru om, nu omul pentru pravilă: ea trebuie să îl ajute pe om la atingerea sporirii duhovnicești, nu să-i fie o povară anevoie de purtat, care strivește puterile trupești și tulbură sufletul. [...]

Mai bine, a zis un mare Părinte, o pravilă scurtă, dar împlinită în chip statornic, decât una lungă, dar părăsită după scurtă vreme, iar această soartă o au întotdeauna pravilele de rugăciune nepotrivite cu puterile omului. În primul avânt al înfierbântării, nevoitorul le împlinește câțeva vreme, luând, firește, aminte mai mult la cantitate decât la calitate; după care istovirea pricinuită de nevoița peste puteri îl silește treptat să o scurteze și să

scurteze pravila. Și adeseori nevoitorii care fără dreaptă socotință își iau asupra-le o pravilă împovărătoare trec de la pravila mult ostenicioasă drept la părăsirea oricărei pravile. După lăsarea pravilei, și chiar numai după scurtarea ei, asupra nevoitorului se abate negreșit tulburarea. Din pricina tulburării, el începe să simtă o neorânduială sufletească. Din neorânduiala sufletească se naște trândăvia (akedia). Crescând în tărie, aceasta pricinuieste slăbănogire și zăpăceală, iar din lucrarea acestora nevoitorul lipsit de dreapta socotință se dedă vieții nelucrătoare, împrăștiată, cade cu nepăsare în păcatele cele mai grosolane.

Sursa: Sfântul Ignatie Briancianinov, *Aripi duhovnicești pentru cei osteniți și împovărați, (Experiențe ascetice vol. 3)*, Editura Sofia, București, 2001

PROGRAMUL LITURGIC

Mărti 28 noi.	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 29 noi.	18:00	Vecernia și Litia
Joi 30 noi.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi Chemat, ocrotitorul României</i>
Sâmbătă 2 dec.	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 3 dec.	08:00	Utrenia, Sfânta Liturghie → <i>Vindecarea orbului din Ierihon</i>

Programul liturgic poate suferi modificări. Pentru a fi la curent cu ultima variantă vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București